

SFS 1992: 1140 Lag **om Sveriges ekonomiska zon;**

Utkom från trycket
den 16 december 1992

utfärdad den 3 december 1992.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Allmänna bestämmelser

1 § Sveriges ekonomiska zon omfattar det havsområde utanför territori-
algränsen som regeringen föreskriver. Zonen får dock inte utsträckas över
en avgränsningslinje som överenskommits med annan stat eller, i avsak-
nad av sådan överenskommelse, över mittlinjen i förhållande till den
andra staten.

Med mittlinje förstås en linje, på vilken varje punkt är belägen på lika
stort avstånd från de närmaste punkterna på de baslinjer varifrån bredden
av Sveriges och den andra statens territorialhav räknas.

2 § Den som färdas i den ekonomiska zonen eller som bedriver forskning eller annan verksamhet i zonen skall vidta sådana åtgärder som är nödvändiga för att undvika skada på den marina miljön.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter för att skydda och bevara den marina miljön.

3 § Ytterligare bestämmelser till skydd mot vissa föroreningar i den marina miljön finns i lagen (1980:424) om åtgärder mot vattenförorening från fartyg och i lagen (1971:1154) om förbud mot dumpning av avfall i vatten.

Utnyttjande av naturtillgångar m. m.

4 § I fråga om fiske i den ekonomiska zonen gäller lagen (1950:596) om rätt till fiske. I fråga om rätten att i zonen utforska kontinentalsockeln och utvinna dess naturtillgångar gäller lagen (1966:314) om kontinentalsockeln.

5 § Med avseende på andra naturtillgångar i den ekonomiska zonen än som avses i 4 § krävs tillstånd av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer för

1. utforskning, utvinning och annat utnyttjande av sådana naturtillgångar,
2. uppförande och användning av konstgjorda öar,
3. uppförande och användning i kommersiellt syfte av anläggningar och andra inrättningar.

– I ett tillståndsbeslut skall anges den verksamhet som tillståndet avser och de villkor som skall gälla för verksamheten. Ett tillstånd får begränsas till viss tid.

6 § Vid prövning av tillstånd som avses i 5 § skall lagen (1987:12) om hushållning med naturresurser m. m. tillämpas.

7 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får till skydd för en konstgjord ö, anläggning eller annan inrättning som tillkommit med stöd av denna lag meddela föreskrifter om en säkerhetszon med en utsträckning av högst 500 meter från öns eller inrättningens yttersida.

8 § Ett tillstånd får återkallas, om tillståndshavaren åsidosätter sina skyldigheter enligt denna lag eller enligt föreskrifter eller villkor som har meddelats med stöd av lagen eller om det annars finns synnerliga skäl.

Om ett tillstånd återkallas utan att tillståndshavaren åsidosatt sina skyldigheter, har han rätt till ersättning av staten för förlust till följd av åtgärd som han vidtagit med anledning av tillståndet.

Marinvetenskaplig forskning

9 § Marinvetenskaplig forskning får inte bedrivas i den ekonomiska zonen av utländska medborgare utan tillstånd av regeringen eller den

myndighet som regeringen bestämmer. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att en ansökan om tillstånd skall ersättas av en anmälan eller att varken tillstånd eller anmälan behövs.

Tillstånd får begränsas till viss tid och förenas med villkor. I fråga om återkallelse av tillstånd och rätt till ersättning i ett sådant fall gäller vad som sägs i 8 §.

Folkrättsliga grundsatser

10 § Denna lag samt de föreskrifter och villkor som meddelas med stöd av lagen skall inte innefatta någon inskränkning av de enligt folkrätten gällande rättigheterna till fri sjöfart i den ekonomiska zonen, till överflygning av zonen och till utplacering av kablar och rörledningar i zonen och inte heller av några andra rättigheter som följer av allmänt erkända folkrättsliga grundsatser.

Tillsyn m. m.

11 § Tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt av föreskrifter och villkor som har meddelats med stöd av lagen skall utövas av den eller de myndigheter som regeringen bestämmer.

12 § Den som bedriver verksamhet enligt denna lag är skyldig att på begäran lämna en tillsynsmyndighet de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen.

13 § En tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden som behövs för att denna lag samt föreskrifter och villkor som har meddelats med stöd av lagen skall efterlevas.

Ett föreläggande får förenas med vite.

14 § Om en verksamhet bedrivs på sådant sätt att den medför uppenbar fara för miljön eller något annat allmänt eller enskilt intresse, får en tillsynsmyndighet förbjuda verksamheten. Beslut om förbud gäller omedelbart och får verkställas utan hinder av att det inte vunnit laga kraft.

Tillämplig lag, straff m. m.

15 § På en konstgjord ö, anläggning eller annan inrättning som tillkommit med stöd av denna lag tillämpas svensk lag på samma sätt som om inrättningen varit belägen inom riket. Inrättningen skall därvid anses vara belägen inom närmaste del av Sveriges sjöterritorium.

16 § Till böter döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. underlåter att iaktta en föreskrift som har meddelats med stöd av 2 eller 7 §,

2. bedriver verksamhet i strid mot 5 eller 9 § eller åsidosätter ett villkor som har meddelats med stöd av 5 eller 9 §,

3. fortsätter att bedriva en verksamhet efter det att tillsynsmyndigheten förbjudit verksamheten med stöd av 14 §.

17 § Den som har begått brott som avses i 16 § döms vid svensk domstol, även om 2 kap. 2 eller 3 § brottsbalken inte är tillämplig.

Har ett brott mot denna lag eller mot föreskrift som har meddelats med stöd av lagen förövats i den ekonomiska zonen, får åtal för brottet väckas vid den tingsrätt vars domkrets är närmast den plats där brottet förövades.

18 § Andra beslut i särskilda fall än sådana som regeringen eller allmän domstol har meddelat enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får överklagas hos kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

På regeringens vägnar

CARL BILDT

OLOF JOHANSSON
(Miljö- och naturresurs-
departementet)

